

ЕСЕННА РАЗХОДКА

Въ глухата пжтека на гората,
Дето плачатъ бѣлитѣ брѣзи,
Дойдохме да видимъ какъ се ронятъ
На гората златнитѣ сълзи.

Подъ нависналитѣ тжжни клони —
Пѣсни, смѣхъ, боричкане, игра;
И отъ есеннитѣ минзухари
Всѣки си отъ насъ букетъ събра.

Въ блокчето си всѣки нарисува
Минзухарче или златенъ листъ;
Грѣеше презъ клонитѣ приветно
Слънцето отъ небосвода чистъ.

Ст. Цанкова — Стоянова

ЦАРЬТЪ И СТАРЕЦА

Преди да падне българското царство подъ турско иго, имали сме единъ много добъръ и мждъръ царь. Казвали го царь Асенъ. Народътъ го много обичалъ. Отвсѣкжде се стичали хора да видятъ царя и да се помолятъ въ черквата Свети Димитъръ предъ чудотворната икона.